

CORAL -- Duikreis Sharm el Sheikh van 4 tot 14 okt 2008.

Een duikreis beschrijven die bijna perfect is verlopen is minder spannend dan een vroegere reis waarbij we de tien plagen van Egypte ondervonden. De perfectie Van deze reis danken we aan de goede voorbereiding en leiding door Serge, bijgestaan door zijn vrouwtje Donia en hun dochter Jessica

Op 4 oktober om 9.15 uur stonden we in wind en regen klaar aan hotel Melinda te Oostende verlangend naar de Afrikaanse zon. Iedereen was op tijd en we konden met de gezellige bus van Stefaan de rest gaan oppikken te Loppem. De rit naar Zaventem verliep voorspoedig en het inchecken kon direct aanvangen. Er was nogal wat gemorrel met de bagage, om het overgewicht te beperken, door verplaatsing onderling en naar de handbagage die echter ook werd gewogen. Zo werd gereedschap van Patrick aangeslagen dat werd gevonden in de handbagage van Georges.

De Boeing 760 van Jet Air bood goede beenruimte en vertrok perfect op tijd. We ondervonden geen turbulentie bij dit winderige weer en gesloten wolkendek. Dit wolkendek loste op boven Duitsland en de mooi besneeuwde Alpen werden zichtbaar. We konden de weg volgen over Venetië, langs Italië, Griekenland, Kreta om Egypte te bereiken boven Alexandrië en over Caïro de koers te wijzigen naar de Sinai om in het schemerlicht uiteindelijk op **Sharm el sheikh** te landen zonder problemen.

Er was wel enige verwarring in de luchthaven, waar om de 3 minuten wel een vliegtuig landde, om samen de nodige visa te bekomen, de bagage op te pikken en de juiste bus te vinden naar **Reef Oasis blue bay Resort**

Reef Oasis Blue bay Resort is een prachtig verblijf gelegen aan de kust buiten het drukke stadscentrum. Het bevat 6 restaurants, acht bars, vijf zwembaden, een wellnesscenter, een

duikcenter, een miniclub.... . Te groot ? nee, een open bus rijdt voortdurend rond en je kunt op en afstappen op elke belangrijke plaats.

De kamers zijn verdeeld over 27 blokken verspreid over het terrein met overal groene zones, waar wonderlijk elke morgen ooievaars de krekels komen oppikken. Aanvankelijk vonden we het vreemd dat onze groep verspreid werd over meerdere blokken, maar dit gaf ook aanleiding om het ganse domein beter te leren kennen, wat in een week moeilijk lukte. Ook de kamers met twee afzonderlijke ruime bedden voelden goed aan en een goede safe zorgde voor de veiligheid van onze papieren. Met mijn kamergenoot Georges (Bakker) kon ik het goed vinden.

Na het inchecken en installatie in de kamers, konden we vlug nog wat verkennen en zeker de maag geruststellen in “ le Petit main restaurant” en na één of meerdere drankjes de volgende dag voorbereiden in de kamers.

Maandag 6 oktober

Na een uitgebreid ontbijt in het “Oceano beach restaurant” , waarbij we bij bakker en Jan echt mogen spreken van een uitgebreid ontbijt, stonden we om 9.15 uur klaar aan de receptie om opgepikt te worden door een bus om ons naar het duikcentrum “ **Divers International**” te brengen. Door een vergissing van het duikcentrum werd Serge reeds om 7 uur uit zijn bed gebeld , wat zijn humeur niet ten goede kwam. Maar de goed gedocumenteerde Serge kon direct orde op zaken stellen en zo konden we met twee busjes naar het verder gelegen duikcentrum gebracht worden waar we kennis konden maken met onze twee plaatselijke sympathieke duikinstructeurs, **Nasser** en **Ahmed**. Het duikmateriaal werd in genummerde bakken geladen en naar de haven gebracht, waar opvallend veel politiecontrole was.

De aanpassingsduik geschiedde op het huisrif “**Middle Garden**” waarbij wat gegoocheld moest worden om het juist passend loodgewicht te bepalen, waarna we in twee groepen, geleid door onze

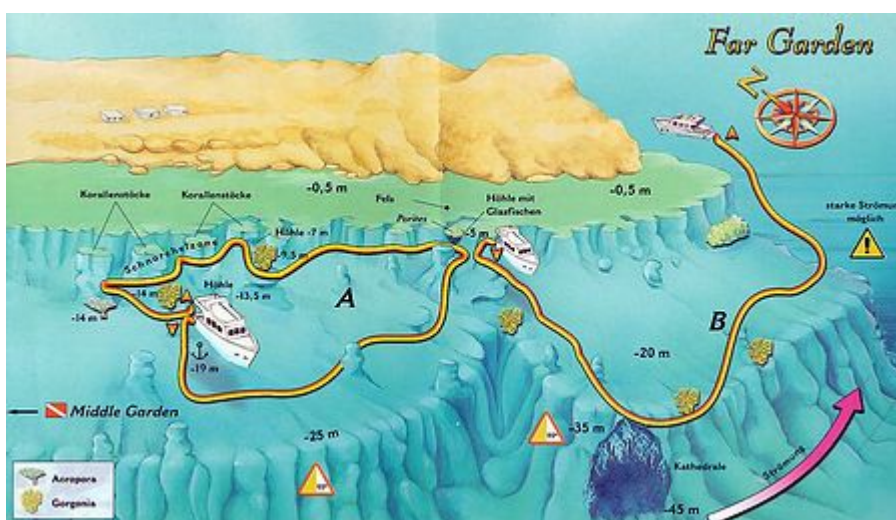
gidsen, langs dit rif werden gegidst. Blijkbaar kenden ze elk plaatsje en elke bijzonderheid en toonden zo voortreffelijk elk detail op een bijzonder rustig duikwijze.

De duikers die voor het eerst in de rode zee doken konden hun plezier en bewondering niet op van zodra ze hun hoofd onder water staken, echt als in een aquarium. Het duiken in groep en daarbij alle duikers bezig zien was een plezier op zichzelf. Sommigen hadden zelfs problemen met “ wie is nu mijn buddy”. Ik dook met Luc die onderwater foto’s en film opnam en ik had moeite om hem steeds terug bij de groep te brengen. Iedereen beleefde de duik op zijn manier en zag dus veelal andere vissen en planten. Opvallend waren : murenen; sidderrog; blauwtip rog; unicorns; doktersvissen; anemoonvisjes (nematjes); doopvontschelpen. De gidsen planden een duik steeds op 50 min. Met een veiligheidstrap op 5 m .

Eens terug aan boord van onze boot “**Sabeel** “werd het duikmateriaal snel klaargemaakt voor de volgende duik, maar op de eerste dag waren slechts 2 duiken gepland en werd er eerst een stevig middagmaal aangeboden.

De tweede duik lag iets verder op het huisrif “**the far garden**”. Een rif met schuine helling tot 60 m diep maar in de briefing werd de diepte beperkt tot 25 m.

Enkele mooie gorgonen lagen op onze weg, spijtig hadden de meeste duikers geen lamp bij zodat ze de mooie rode kleur ervan niet konden zien, immers beneden 10 m is rood verdwenen uit het spectrum. Enkel door bij te lichten kan men de originele kleur bewonderen. Opvallend waren hier ook: coralduivels (lion fish) Napoleon; doopvontschelpen en de talrijke rifvisjes. Boven ons zagen we

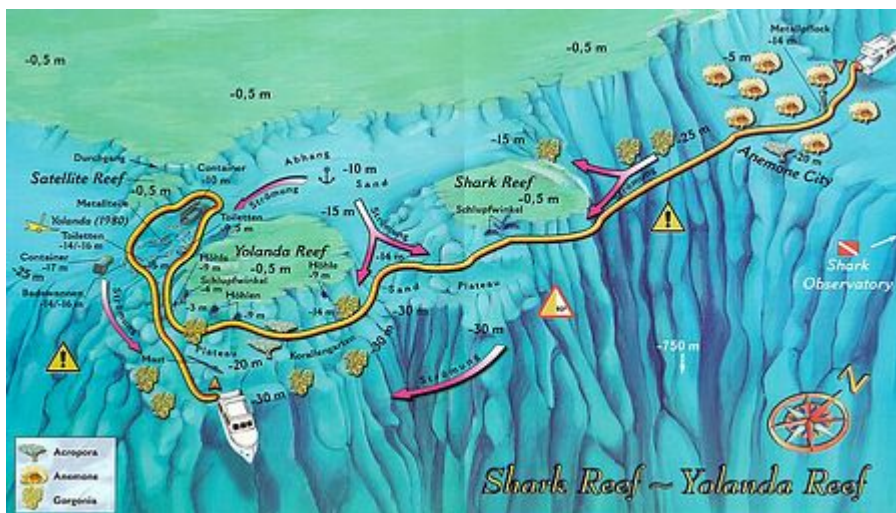
ook snorkelaars waarvan er één een vrijduikje waagde tot bij Patrick om lucht te vragen. Dit is echter gevaarlijk als ze weer zouden opstijgen zonder uit te ademen.

Na de duik vlog het duikmateriaal opbergen en terug naar de haven en het resort, waar we snel het nodige vocht insloegen aan de "Leisure pool" met bijhorende bar met drank en een snack. We probeerden eerst de "relax pool" maar de relaxerende lui apprecieerden ons getater niet. Dit zwembad is bedoeld om zeer rustig te zonnen en te baden en kinderen zijn er niet toegelaten (en duikers ongewenst). Na een verfrissende douche nog het avondmaal en dan naar bed. De helden zijn moe. (de meesten toch en voor meer details moet je naar de wist je dat.... Bladeren.)

Dinsdag 7 okt

Om 6.30 uur opstaan, om 7 uur ontbijten in het "ocean beach restaurant". (Gelukkig is er het open busje om er ons heen te brengen) en om 7.45 uur stipt werden we opgehaald en naar de hoofdhaven "port trafco city" gebracht. Ook de vrouwen die niet doken gingen mee om te snorkelen. Vanaf nu zouden we 3 duiken doen per dag.

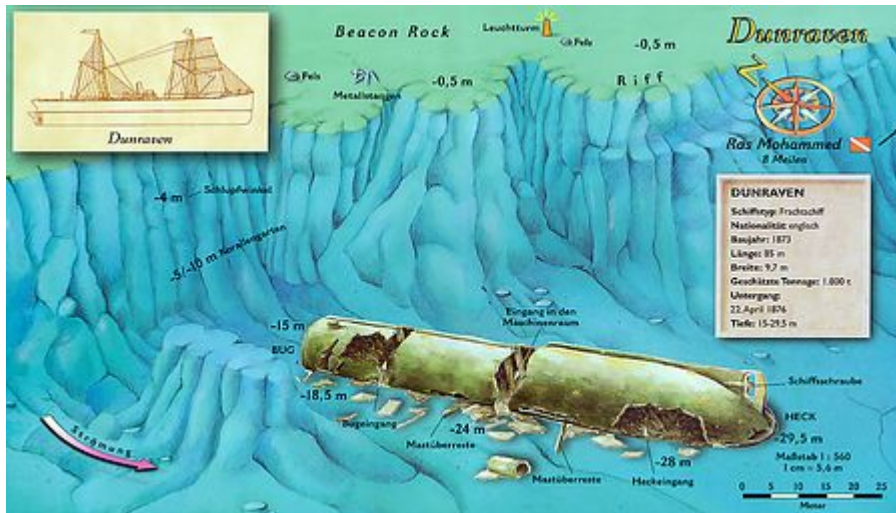
Ik werd ingedeeld in groep 2 als hekkensluiter en werd meteen geconfronteerd met het feit dat Nicole niet goed kan klaren. Ik ondersteunde haar om haar de nodige tijd te geven om te klaren maar de duikleider Ahmed wilde haar meteen mee naar beneden waardoor het klaren van haar oren eerder pijnlijk verliep. We doken op **shark reef** en de **Yolanda reef** langs een dropoff die tot 750 m diep was. Hier dus geen domme dingen doen. Ik had dus mijn werk om iedere duiker op de hoogte van de duikleider te houden. De plaats noemde wel shark reef, maar haaien zagen we niet wel een veelvoud van alle mogelijke vissen. Op het einde van de duik bij de Yolanda reef kwamen we op wrakresten van een Hollands schip "de Yolanda gezonken in 1981 in een hevige storm, welke blijkbaar sanitair materiaal vervoerde en daar nu verspreid lag. De romp ligt op 200 m. Tussen en onder de wrakresten vonden we een krokodillennis, een gestipte pijlstaartrog en een murene.

Ook Veronique kreeg last met haar oren en kon niet meer zakken tot op de wrakdelen en bij het aan boord gaan klaagde ze over pijnlijke oren. Als hekkensluiter was mijn luchtreserve door de interacties geslonken tot 30 bar. Het verwisselen van de flessen werd onmiddellijk aangevangen voor de volgende duik binnen één uur op het wrak van de "dunraven" waar ik nu bij groep 1 als hekkensluiter fungeerde.

De "dunraven" lag omgekeerd aan de voet van **Beacon rock**. De maximum diepte was 28 m aan de achtersteven, waar we binnengingen. Er was voldoende licht, maar toch vond ik het spijtig dat ik geen lamp had meegenomen om de kleuren beter te zien. Aan de voorsteven hield een grote zeebaars (grouper) de wacht met onder hem een murene en daarboven een groep vlindervissen. De

dunraven, een Engels stoomschip dat op Oost-Indië voer raakte het rif in 1876. Het werd door Israëlische duikers ontdekt in 1978. We doken verder op het rif waar Nasser ons nog een zeer goed gecamoufleerde steennis toonde.

Blijkbaar wist hij hem liggen anders hadden we hem nooit gezien en het gevaar voor de rugstekels is niet te onderschatten. Stipt na 50 min eindigde onze onderwater wandeltocht. Ook de snorkelaars waren reeds terug aan boord en nu was het Anneke die de show weggaf als roerganger met snorkel en bril.

Na het stevig middagmaal maakten we ons alweer klaar voor de derde duik. Op "Ras Ghozlani". Als buddy van Luc dook ik vol verwachting naar beneden waar volgens Nasser een voederplaats is voor walvissen... maar we zagen er geen. Wel koffervissen; barracuda's; krokodilvissen; murenen; nemotjes. Alle grote vissen, dolfijnen inbegrepen, waren op verlof naar het zuiden.

Na de duik terug naar de hoofdhaven waar alle schepen verplicht overnachtten in een bewaakte haven. Daar er een dokteres van het plaatselijke hyperbaar centrum meedook, kon Veronique zich vlug laten onderzoeken in het DAN-hospitaal. Het verdikt 3 dagen niet duiken door een licht barotrauma.... traantjes. Met een eenpersoons drukkamer die voor het hospitaal uitgesteld stond was Guido in alle houdingen druk aan het oefenen. Ook Francis voelde zich griepig en gaf verstek voor de apero aan het zwembad. De anderen lieten zich niet hangen en speelden " bommetje" in het zwembad en van de glijbaan, waardoor toeschouwers een douche kregen en probeerden ze een piramide te bouwen met als top Anneke en Nicole. De boel viel echter in. De dag werd klassiek afgesloten met een douche een avondentje in het Petit main restaurant waar een buffet met uitgebreide keuze klaar lag. De maitre d'hôtel was een look alike van president Sarkozy en ober John

liep zich te pletter om wat drinkgeld op te vangen. Na nog enkele cappuccino's in de bar van de lounge droop ik af naar de kamer waar we door BVN op de TV getraakteerd werden met de crashende bankwereld. (wat de anderen deden kan je lezen in ... wist je dat)

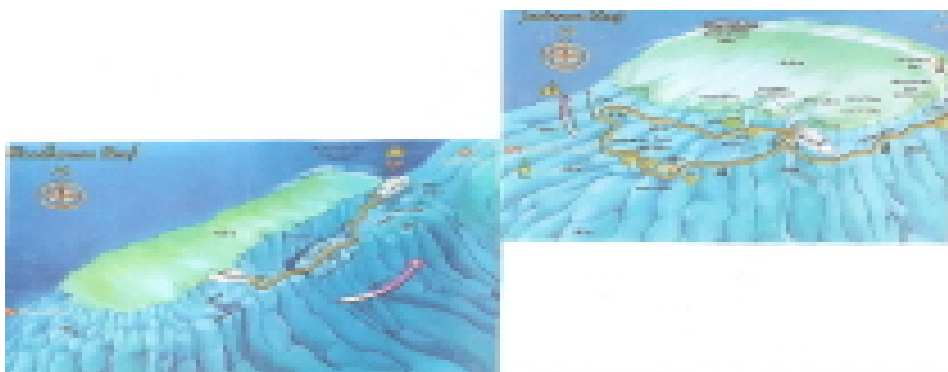
Woensdag 8 okt

6.30 uur opstaan, 7 u ontbijt, 8 u bus naar duikcentrum..... maar busje komt zo.... Niet. Een groot halfuur later komen twee kleinere busjes het rond punt aan de receptie opgereden. Oorzaak bus defect en ... improviseren en met grotere snelheid door de straten van Sharm. Anneke die vooraan zat snoerde alvast haar veiligheidsgordel stevig aan. Na de gebruikelijke veiligheidscontrole door de havenpolitie (die me alvast een stylo ontfutselde) vlog op de "sabeel" en op weg naar nieuwe duikplaatsen in de straat van Tiran, de toegangsweg naar Eilat. Eerste duik op "**Thomas reef.**"

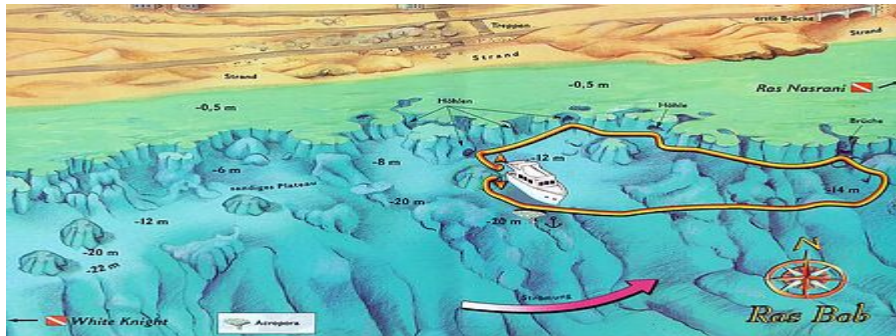
Hier is een diepe duik naar een canyon voorzien 40 tot 45 m voor groep één waartoe ik behoort. Voor Jan en Andrew een kolfje naar hun hand, want ze hebben voor hun brevet duiken naar -40 nodig. De groep met minder toegelaten duikdiepte volgt maar gaat niet in de canyon. Terug opstijgend langs de rifwand gaf dit een prachtig zicht, precies bergbeklimmers, maar dan tussen koffervissen, unicorns, barracuda's.... en aan de top miljoenen kleine vissen die rond het rif zweven. Na onze duik kwamen ook de dames snorkelaars aan bod tegen het rif aan.

Een uur later duik van "**Woodhouse reef**" langs de bodem naar "**Jackson reef**" een diepte van 30 m. Nasser beloofde ons tijdens de duik een passage van grote vissen (haaien?) maar niets te zien buiten enkele Jackfish en een solitaire barracuda. Tijdens de duik wilden Jan en Andrew nog vlog een afdaling naar 40 m, maar na deze afdaling zagen we Jan en Andrew snel opduiken naar de groep toe en ze deden tekenen naar hun manometer. De manometer van Jan viel telkens op een lage druk, wat na ingrijpen van Nasser bleek dat zijn kraan onvoldoende open stond..... Probleem opgelost.

Van het middagmaal genoot ik weinig, immers de avond voordien had ik het gewaagd enkele groene pepertjes op te eten en mijn maag stond sindsdien in brand, enkel water kon dit blussen..... Na wat zonnen terug briefing.

Volgende duik op huisrif “**Ras Bob en Ras Nasrani**”. In feite een afsluiter tje voor de dag maar toch was er heel wat te zien.

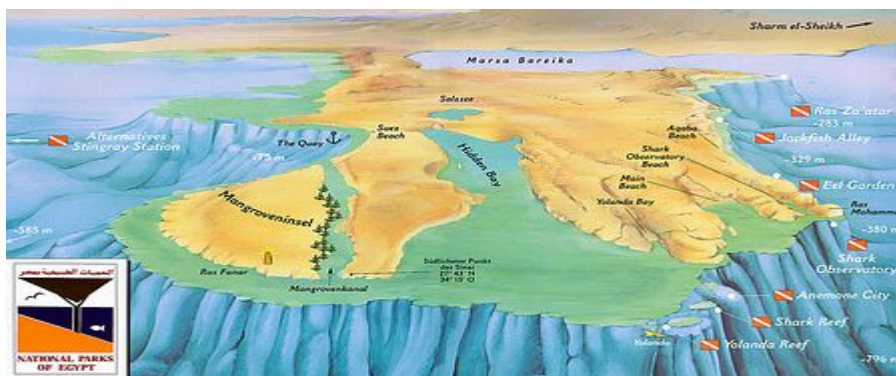
Een mooie octopus speelde verstoppertje, steenvissen loerden op prooi, een gemaskerd poffervisje speelde zorro, een zeebaars scheen tegen ons te praten, fluitvissen en barracuda’s zweefden boven onze hoofden, terwijl kleurrijke rifvisjes het decor vormden. Na een duiktijd van één uur terug naar onze honk in het resort. Douchen... avondeten ... één digestiefjeof.... ? ! wist je dat.

De twee hierboven weergegeven duikplaatsen werden gekoppeld tot één duik.

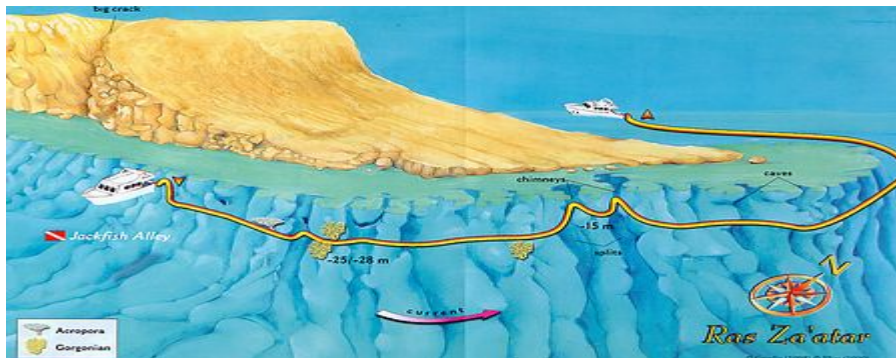
Donderdag 9 okt

Afspraak om 7.45 uur aan de receptie. Bus stipt op tijd naar de hoofdhaven en een lange tocht naar “**Ras Mohamed**” met als onderdeel “**Ras Fanal**” Dit rif kijkt uit over de oost Afrikaanse tektonische trog die hier ongeveer 800 m diep is. In dit nationaal park mag niets meegenomen worden en ook de vissen mogen niet gevoederd worden. Grote diepzeevissen worden er normaal gespot maar ze waren er niet, ook geen dolfinen die hier normaal veel voorkomen.

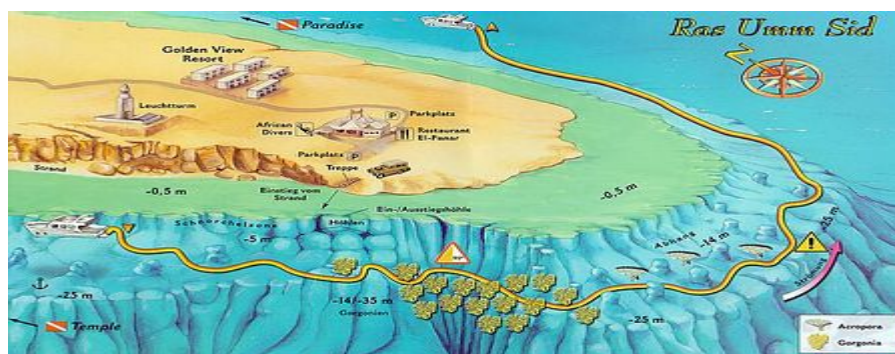

Deze zo geroemde plaats viel eigenlijk nogal tegen, een drietal kapotte visnetten lagen verspreid over het beschadigde rif, waarvoor we per duik nog een 5 € extra moesten betalen. Alleen een grote Napoleonvis (Luc haalde zonderlinge toeren uit om hem goed op beeld te krijgen) maakte de duik goed, terwijl de beloofde haaien voor de zoveelste maal uitbleven.

2° duik “**Ras Za’ atar**” Op het startpunt van deze duik was het water nogal woelig en daardoor waren ook enkele magen ontredderd. We zagen o.a. Guido de vissen extra voeding geven, maar toch was het de eerste keer dat ik iemand zag lachen terwijl hij de vissen voederde. De duik verliep langs de helling van een mooi rif en met een bezoek van weer een Napoleon. Patrick verzorgde ze met af en toe een eitje. (sst!)

Duik 3 “ Ras umm Sid “

Voor deze duik wilde Andrew als proef de briefing en de duikleiding geven van groep 1, wat hij echter niet verwachtte is dat hij die briefing in het Engels moest geven. Hij trok zich daarbij toch aardig uit de slag. Ik kreeg nu Jan als buddy, daar Luc de andere groep wilde filmen. Het rif was mooi en visrijk vol grote vissen zoals: tonijnen, een school makreel; een schorpioenvis; een krokodillenvis; gestipte rog; jackfish.... ook mooie kalkkokerwormen. Weer boven was er veel deining en aan het gezicht van Nicole zag men dat het niet zo goed ging maar.... Proficiat ze gaf nimmer verstek. En ook Andrew zijn proef was geslaagd.

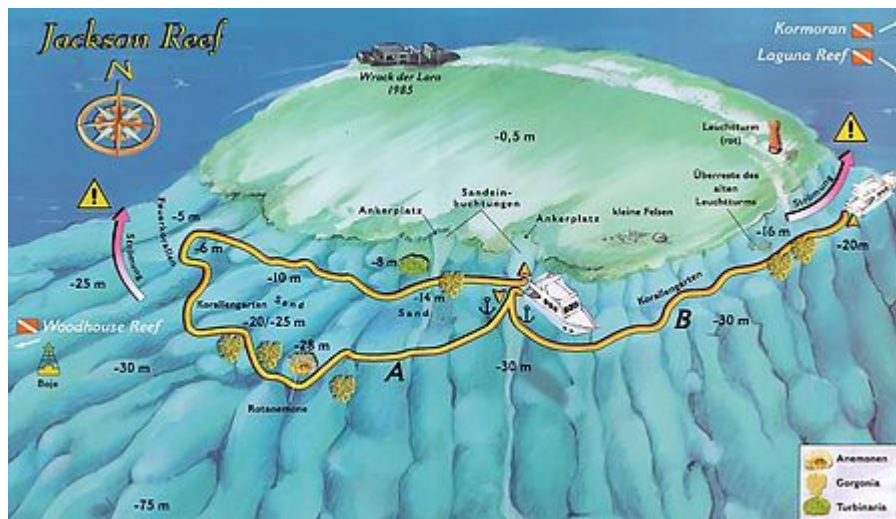
Wat s’avonds allemaal gebeurde moet je maar lezen in wist je dat? , immers mijn maag lag nog overhoop van de pepers en ik verdween spoedig van toneel.

Vrijdag 10 okt

Bus om 8 uur. Francis en Dirk waren beide out door een griepje en konden de ganse dag zonnen, waardoor ze er s’avonds ook als tomaten uitzagen. Ook ik krijg keelpijn en het duiken ging lastiger. De boot vertrok richting straat van Tiran (Het eiland Tiran is verboden duikgebied daar er een Amerikaanse basis op gelegerd is.) De zee was woelig, maar eens achter het “**Thomas reef**” werd het water kalm. Groep 1 zou terug de canyon doen maar dieper gaan tot + 50 meter, groep twee tot 35 meter. Daar ik mij niet zo goed voelde bleef ik bij groep twee als hekkensluiter. Om te voorkomen

dat we moesten oppervlakte maken in woelig water maakten we na 30 min omkeer, en juist op dit ogenblik verscheen voor ons een schildpad die even lucht kwam happen en terug afdaalde. Veronique die terug van de partij was was zo aandachtig de schildpad aan het volgen dat ze niet opmerkte dat ze onder de groep te diep wegzakte en ik vond het tijd om haar terug naar boven te brengen bij de groep. Ze keek me verwonderd aan en besepte niet dat ze mee met de schildpad steeds dieper ging. Terug aan boord was het eigenlijk tegen elkaar opstoeven, groep twee met een schildpad en groep 1 met hun diepterecord.

De tweede duik verliep een uur later aan het “ Jackson reef “ waar we vroeger al de verbinding maakten met het “Woodhouse reef”

Daar vervoegden we een tiental duikschepen die ook dit rif gekozen hadden om uit de deining te blijven. Een mooie duikplaats met als voornaamste opmerking een groep rode anemonen, zeldzaam! met bijhorende anemoonvisjes, en twee murenen. Ook de snorkelaars konden hier hun hartje ophalen, al was het erg druk tussen de zich steeds verplaatsende schepen en zodiac's.

Vandaag was Joost er ook bij. We hadden hem in feite enkel in het resort gezien waar hij een Padi duikbrevet probeerde te halen (met succes) in de plaatselijke duikschool. Vandaag zou hij geëvalueerd worden door Patrick, waardoor hij ingeschaald werd tot 1 ster duiker Nelos. Zijn verbeteren inzet lokte bij ons allen bewondering uit.

De derde duik was een herhaling van “ reef Bob” en “ Reef Nasrani”. Hier gaf Jan de briefing en ging hij groep 2 leiden met als conclusie: geslaagd.

Ik dook mee met groep één geleid door Ahmed die zich blijkbaar niet te veel meer aantrok en zich eerder liet meedrijven zonder om te kijken. Andrew die als hekkensluiter dienst deed had veel meer werk om zijn “schapen” op te drijven die in alle hoekjes en kantjes bleven hangen, nu eenmaal bij een grote grouper, dan weer bij een stel koffervissen of een zorrotje.... De duik eindigde in een mysterieuze stofwolk.

Hiermee was het eerste duikpakket afgewerkt en het materiaal werd in bakken naar het duikcentrum gebracht, in afwachting van de duik op zondag naar de thistlegorm. In het duikcentrum werd de afrekening gemaakt van dit eerste pakket, waar nogal wat misverstanden en fouten door Serge (weer) dienden opgehelderd te worden. en zij die niet meer van plan waren om te duiken namen hun materiaal mee.

Zaterdag 11 okt

Ontbijt om 8.30 uur in het main restaurant en om 9.30 uur met een gehuurde bus naar het oude stadscentrum van Sharm: de oude markt. Overal wordt je aangesproken om iets te kopen en sommigen doen dit dan ook: een souvenir, shakers, hoofddekens...

Wat mij het beste beviel was een gezellig terrasje waar we een plaatselijk drankje proefden gemaakt uit bloemen. Welke??? Ook de waterpijpen werden aangevoerd en al spoedig zat de ganse groep er gezellig te samen. 's Middags bracht de bus ons terug naar het resort waar we na het eten genoten van de zon en de zwembaden of gewoon gingen rusten in de kamer. Er werd afgesproken om 's avonds te gaan eten ofwel in het visrestaurant of in het Italiaans restaurant. Daar in beide zaken reservatie nodig was en de groep te groot was splitsten we ons in twee groepen om gespreid over twee avonden de beide restaurants te bezoeken.

Daar ik mij ook grieperig voelde ben ik na het eten gaan slapen, maar in wist je dat? kan je opmaken dat de laatste "springers" rond 3 uur zijn gaan slapen.

Zondag 12 okt.

Opstaan om 3.15 uur om te vertrekken naar de **thistlegorm** om 3.45 uur, maar om 3u 30 lig ik al terug in bed, het gaat niet, oren en sinussen dicht. Ik slaap tot 8 uur, ga ontbijten waar ik Francis en Dirk terugvond. We beslisten om samen naar strand te gaan. We troffen er ook Joost aan die nog twee duiken op het huisrif wilde afleggen bij de plaatselijke paddy duikschool. Francis die door zijn valling te veel duiken had gemist nam ook informatie om daar nog een paar duikjes te doen, maar dat viel tegen omdat hij er ook een monitor bij moest huren. Dan maar snorkelen op het huisrif. Ik maakte gebruik van het materiaal van Dirk om ook eens te snorkelen en zo kon ik Joost op trapdiepte 3 meter gelukwensen met zijn brevet. Dieper zou niet gaan, mijn oren blokkeerden. Tenslotte brachten we de rest van de namiddag door aan de ons vertrouwde zwemkom met enkele pinacoladas of cuba libres en een snackje.

De groep die terugkwam van de thistlegorm was erg tevreden over hun duikjes en Georges zorgde als trouwe kamergenoot dat mijn duikgerief uit het duikcentrum meekwam. Dank u Georges. Daarna konden we alles spoelen, drogen en later inpakken.

Daar ik niet meekon naar de thistlegorm stelde Andrew voor een verslag van die laatste duikdag op te maken in de hierbij gevoegde versie

Maandag 13 okt.

Rustdag: eten, zonnen, snorkelen, waterpolo, siësta, fotosessie,... en s'avonds bezoek aan het nieuwe stadsdeel van Sharm el sheikh, namelijk **Namaa city**. Het krioelde daar van de toeristen in de straten en de winkels versierd met miljoenen lampjes. Men zou zich in een Arabisch Las Vegas wanen. Weer souvenirs.... En uiteindelijk een terrasje met een drankje.

Dinsdag 14 okt

Ontbijt, koffers klaargemaakt en laten ophalen, opgehaald met bus om 10.20 uur naar de luchthaven, waar we een uur later vertrokken dan aangekondigd, nu met een Boeing 730. Goede vlucht met even wat afscheidsthermieken boven Alexandrië. En goede thuiskomst.

Met dank aan de reisorganisatie van Serge, Donia en Jessica

Charles.

